

Inderdaad, Bob

"Dames en heren, het is weer 02.00, hier is TellSell, hier zijn: Bob & Bob!!!!!"

B1: "Dank u dank u dank u. Geweldig dat u allemaal weer in zulke grote getale bent gekomen."

B2: "Inderdaad, Bob, u bent in héle grote getale gekomen. De mensen die ons in de Arena via het videoscherm volgen: ook hallo."

B1: "Inderdaad Bob, ook hallo, aan al onze fans via de satellietverbinding op het Sint Pietersplein, het Rode Plein en het Plein van de Hemelse Vrede. Leuk dat jullie allemaal weer kijken."

B2: "Inderdaad Bob, heel leuk, maar laten we onze kijkers op Mars niet vergeten: koud, hè, daar. Maar toch: zet de verwarming maar wat lager, want het zal er warm aan toe gaan, in deze show."

B1: "Inderdaad Bob, het zal er warm aan toe gaan, de temperaturen zullen stijgen totdat u het er benauwd van krijgt."

B2: "Inderdaad Bob, benauwd is het woord. Wij geven het broeikaseffect met onze productpresentaties een extra duwtje!"

B1: "Helemaal, Bob, wij duwen! Wij duwen u onze producten door uw strot tot u nauwelijks meer kunt ademen."

B2: "Inderdaad, Bob, gelukkig hebben we goede advocaten, want het kan wel eens mis gaan."

B1: "Inderdaad Bob, maar daar wil ik het nu niet over hebben, laten we het over ons product hebben." (een stilte)

B2: "Eh, Bob - die klopte niet."

B1: "Wat?"

B2: "Die laatste zin."

B1: "Inderdaad, Bob, die laatste zin klopte niet. Want wat hebben wij vandaag in de aanbieding? Wat is ons ge-wel-di-ge product vandaag? Een theatersportvorm met kloppende zinnen!"

B2: "Inderdaad Bob, kloppende zinnen! Vers geïmporteerd uit Amerika, waar ze de meest kloppende zinnen ter wereld hebben!"

B1: "Inderdaad Bob, Amerikaanse zinnen kloppen het meest, maar de allerbest kloppende zinnen komen van één plek uit Amerika, is het niet? Welke plek is dat ook al weer, Bob?"

B2: "Inderdaad Bob, de aller- allerbeste zinnen komen uit Atlanta." (korte stilte, B1 zegt niets, B2 beseft dat hij hier niet mee wegkomt). "De beste zinnen ter wereld, en je kunt mij geloven, want ik heb Nederlands gestudeerd, komen uit een garage."

B1: "Inderdaad Bob, een garage. Papa's garage, om precies te zijn, ofwel, Dad's Garage. Die kleine, onogelijke plek waar elke kloppende zin geboren had willen worden als ware het de stal van Betlehem. Maar nu hebben we ze ook hier, voor u geïmporteerd, in Nederland, dus nu kunt u ook van deze theatersportvorm genieten!"

B2: "Inderdaad Bob, genieten is het woord. Het genot van kloppende zinnen is onovertroffen. Ik heb een publiek wel eens tot een integraal orgasme zien komen door onze kloppende zinnen."

B1: "Inderdaad Bob, er zijn weinig sessies die door onze kloppende zinnen niet in een totaal bacchanaal eindigen, vandaar ook dat we zulke goede advocaten hebben."

B2: "Juist, Bob, we hebben goede advocaten al heb ik geen flauw idee wat dat er mee te maken heeft."

B1: ".... ?"

B2: ".... !"

B1: "Inderdaad Bob, ik heb nog geen flauw idee. Ik heb ook geen flauw idee hoe je zulke kloppende zinnen maakt, en ons miljoenenpubliek zit zo te zien ook op het puntje van zijn stoel."

B2: "Inderdaad Bob, ik zie er daar al een paar vanaf donderen."

B1: "Inderdaad Bob, het hele publiek zakt door zijn stoel heen! Wat vreselijk!"

B2: "Precies Bob, vreselijk, ik hoor gekerm en gesteun, het lijkt wel een aardbeving, hier zijn mensen in serieuze nood!"

B1: "Inderdaad Bob, ik zie moeders bij het lijk van hun kinderen, wat vreselijk, wat vreselijk!"

Misschien kunnen de camera's even draaien zodat de wereld kan zien wat voor een drama zich hier voltrekt."

B2: "Een drama, Bob, een drama, het hele dak is naar beneden gekomen, de cameramannen en - vrouwen zijn op slag overleden, evenals het hele publiek! Na deze helse herrie slechts nog een macabere stilte..."

B1: "Inderdaad Bob, een macabere stilte! Macaberder dan bij de concurrent, dat mag ook wel eens gezegd worden. Maar Bob, dat betekent dat jij en ik alleen nog over zijn."

B2: "Inderdaad Bob, jij en ik in totale eenzaamheid. Heb jij nog thuis iemand op je wachten?"

B1: "Inderdaad Bob, totale eenzaamheid, thuis een leeg huis nadat vrouw (m/v, red.) en kinderen me vorige week hebben verlaten."

B2: "Inderdaad Bob, wij zijn sinds kort gescheiden mannen (m/v, red.), gemeden door de buurt en onze vroegere vrienden en familie, als stinkende zwervers."

B1: "Inderdaad Bob, en dat alleen vanwege deze geweldige theatersportvorm."

B2: "Inderdaad Bob, een geweldige theatersportvorm. Die teruggaat naar de basis van improviseren."

B1: "Inderdaad Bob, de basis van improvisatie, en daarom is deze vorm zo leuk om te doen.

Accepteren en opbouwen."

B2: "Inderdaad Bob: accepteren en opbouwen. Door telkens 'Inderdaad Bob' te...."

B1: "Inderdaad Bob!"

B2: (verstoord) "Door telkens 'Inderdaad Bob'.... te zeggen en liefst het laatst gezegde te herhalen, accepteer je."

B1: "Inderdaad Bob, door telkens 'Inderdaad Bob'.... te zeggen en liefst het laatst gezegde te herhalen, accepteer je."

B2: "Inderdaad Bob, zo accepteer je."

B1: "Inderdaad Bob."

B2: "Inderdaad."

B1: "Maar dat is niet genoeg! We hadden het over opbouwen! Opbouwen doe je door datgene wat je accepteert groter te maken, en vooral niet weg te gooien."

B2: "Inderdaad Bob, niet weggooien, dat is zonde, en je krijgt er gratis twee SmokeAway Systems bij."

B1: "Nu doe je het weer."

B2: "Wat?"

B1: "Weggooien."

B2: "Ja, de sigaretten. Nee, ik accepteer, "niet weggooien", en ik voeg toe: SmokeAway."

B1: "Maar je doet niets met het 'niet weggooien'. Je deed niets met wat ik zei."

B2: "Inderdaad Bob, ik deed niets met wat jij zei, ik bouwde het niet uit, maakte het niet groter, accepteren is dus niet genoeg!"

B1: "Inderdaad Bob, accepteren is niet genoeg. Zo kunnen wij wel accepteren dat we de rest van ons leven tot elkaar veroordeeld blijven, nu ons publiek overleden is en onze eegaas de biezen hebben gepakt, en gewoon de krant gaan lezen, maar dat is weinig interessant."

B2: "Inderdaad Bob, het is interessanter voor het publiek - al hebben we dat niet meer - als we dat uitbouwen tot een leven als gevaar voor de samenleving, als schizofrene TellSell-verkopers van levensgevaarlijke producten."

B1: "Inderdaad Bob, levensgevaarlijke producten zoals tweezijdige messen en kattenmagnetrons, die wij doelbewust mensen door de strot duwen - hun geld gebruiken we voor ons immer groeiend legertje advocaten - als wraak voor alles wat ons is aangedaan."

B2: "Inderdaad Bob, wraak. Je dacht toch niet dat iemand dit baantje voor de lol deed?"

(licht)